

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorvidt vi i højere grad bør fokusere på hårdere foranstaltninger og øget brug af tvangsbehandling af pædofile med henblik på at nedbringe antallet af seksuelle overgreb på børn.

(Medlem af Inatsisartut Bo Martinsen, Demokraatit)

Tak til Demokraatits Inatsisartutmedlem Bo Martinsen for at tage initiativ til denne vigtige debat.

Først og fremmest skal det stå helt klart: Demokraatit står på ofrenes side. Vi står på børnenes side. Vores første og ubetinget vigtigste opgave som politikere er at beskytte børnene. Al behandling, al strafferetlig praksis og al rehabilitering må måles på ét enkelt kriterium: Gør det børnene tryggere?

Det betyder, at vi skal være langt mere konsekvente over for personer, som har begået eller er vurderet til at udgøre en høj risiko for at begå seksuelle overgreb på børn. Straffe og foranstaltninger skal afspejle alvoren, og muligheden for at begå nye overgreb skal reduceres mest muligt. For Demokraatit ligger vægten på både forebyggelse og på at bruge alle lovlige redskaber til at beskytte børn, herunder længere anstaltsophold for de farligste gerningsmænd, strengere vilkår ved prøveløsladelse og målrettet efterværn, så tilbagefald forebygges.

Samtidig må vi ikke være naive med hensyn til behandling. Der er grupper af gerningsmænd, hvor målrettet, medicinsk understøttet behandling kan være et effektivt led i at reducere seksuel drift og risikoen for gentagelse. Kemisk kastration, forstået som medicinsk kønsdriftsdæmpende behandling, er i en række lande brugt som et supplement i behandlingsforløb for udvalgte højrisikopersoner. Vi mener, at det bør undersøges seriøst, om og hvordan denne type behandling kan indgå i vores værktøjskasse, særligt som betingelse i forbindelse med løsladelse for de, hvor risikoen for gentagelse er vurderet som høj. Hvis sådan behandling anvendes, skal det ske under stringent lægelig kontrol, med klare retssikkerhedsgarantier og med løbende effekt- og sikkerhedsovervågning.

Derudover skal mulighed for forvaring og længerevarende frihedsberøvelse være til stede for de gerningsmænd, der skønnes farlige på længere sigt. Når risikoen for nye overgreb er stor, må samfundet prioritere børnenes sikkerhed. Forvaring må kun anvendes efter strenge retslige prøvelser, men skal være et reelt, anvendeligt instrument mod dem, der udgør en vedvarende fare.

Forebyggelsesindsatsen skal styrkes massivt. Det betyder øget ressourcefordeling til tidlig opsporing, tilbud til personer med farlige seksuelle tilbøjeligheder før de begår overgreb, let tilgængelige anonyme hjælpetilbud og kampagner, der bryder tabu og får flere til at søge hjælp i tide. Vi skal også styrke politiets kapacitet til at efterforske og bevise sager om overgreb og sikre, at retssystemet kan behandle disse sager

hurtigt og værdigt for ofrene.

Der skal ligeledes indføres målrettede forbud mod arbejde eller frivilligt arbejde med børn for personer med relevante domme. Ligeledes bør der være tættere samarbejde mellem kriminalforsorg, psykiatri og sociale myndigheder, så løsladte ikke falder tilbage i farlige miljøer.

Ofre og deres familier skal have førsteprioritet i alle beslutninger. Flere ressourcer til offerstøtte, økonomisk erstatning, psykologhjælp og retssikker vejledning er nødvendigt. Når vi taler hårdere foranstaltninger, skal det altid ske parallelt med et stærkt system til at støtte ofrene gennem hele forløbet, fra anmeldelse til afsluttet proces og videre.

Vi skal handle beslutsomt, men med respekt for retssikkerheden. Enhver udvidelse af tvangsforanstaltninger eller medicinske indgreb må være velafprøvet, forankret i faglig viden og ledsaget af klare juridiske garantier. Men vi skal heller ikke lade frygten for kontrovers hindre, at vi anvender de instrumenter, som kan redde børn fra overgreb.

Afslutningsvis vil Demokraatit understrege, at samtalen om hårdere foranstaltninger og øget brug af behandling ikke er et ønske om at marginalisere mennesker. Det er et udtryk for en klar prioritering af, at børnenes sikkerhed og tryghed altid kommer først. Vi opfordrer til, at der iværksættes et grundigt arbejde, som hurtigt afdækker mulighederne for at indføre effektive og retssikre tiltag, herunder medicinsk understøttet behandling for udvalgte højrisikotilfælde, strengere foranstaltninger for farlige gerningsmænd og betydeligt styrkede forebyggelses- og offerindsatser. Diskussionen skal føre til klare, handlekraftige forslag, der sætter ofrene først og gør vores samfund tryggere for børnene.

Det var Demokraatits foreløbige input til debatten.